Obwody Elektryczne część 3

dr hab. inż. Stanisław Hałgas, prof. PŁ

SPICE

 Protoplastą programu SPICE był symulator CANCER – (ang. Computer Analysis of Nonlinear Circuits Excluding Radiation) opracowany w latach 1968-1970 przez studenta Larry'ego Nagela, z UC Berkeley, USA, pod kierunkiem Ronalda Rohrera (rys. 1).

Laurence W. Nagel

Ronald A. Rohrer

Rys. 1: Twórcy oprogramowania CANCER

- Miał on liczne ograniczenia dotyczące rozmiaru analizowanego układu (400 elementów, 100 węzłów) oraz elementów w nim występujących (jedyne elementy nieliniowe to dioda i tranzystor bipolarny reprezentowany modelem Ebersa – Molla).
- Pierwsza wersja programu SPICE (ang. Simulation Program with Integrated Circuit Emphasis - SPICE1), powstała w 1971 roku, a jej autorem był Larry Nagel, realizujący studia doktoranckie pod kierunkiem Donalda Pedersona (rys. 2).

Donald O. Pederson

Rys. 2: Promotor rozprawy doktorskiej L. Nagela

SPICE

 Publiczna prezentacja programu odbyła się w 1973 r. na konferencji 16th Midwest Symposium on Circuit Theory w Waterloo (Kanada) (rys. 3).

Rys. 3: Strona tytułowa referatu z konferencji w Waterloo ( ) ( ) ( ) ( ) ( )

- W roku 1975 ukazała się wersja SPICE2. Jej autorami byli Larry Nagel oraz Ellis Cohen. W roku 1983 E. Cohen przetworzył program pozostawiony przez Nagela w profesjonalne oprogramowanie, określające nieformalny standard – Berkeley SPICE2G. 6.
- W roku 1983 powstał SPICE3, wersja w języku C, przepisana przez studentów. Niestety program zawierał setki błędów, brak mu było wstecznej kompatybilności ze SPICE2G. 6. W 1984 roku ukazuje się wersja SPICE3A.7, będąca podstawą programu PSpice (ang. Personal SPICE), pierwszej komercyjnej realizacji standardu SPICE na komputery klasy PC, wprowadzonej przez firmę MicroSim Corp. w 1985 roku (obecnie Cadence Design System, Inc.).

- Dopiero w 1992 roku powstał Berkeley SPICE3E. 2 mający prawie wszystkie możliwości wersji w języku FORTRAN oraz dodatkowe udoskonalenia.
- Pierwszym programem komercyjnym bazującym na tej wersji był pakiet IsSPICE3 firmy Intusoft. Najnowsze wersje programu: Berkeley SPICE3F.3 oraz Berkeley SPICE3F.5 są podstawą wielu komercyjnych symulatorów m.in: IsSpice4 (z pakietu symulacyjnego ICAP/4 firmy Intusoft) oraz TINA (firmy DesignSoft).

SPICE

 W 2011 roku program SPICE został umieszczony na liście kamieni milowych IEEE (Institute of Electrical and Electronics Engineers, Inc.) (rys. 4).

Rys. 4: SPICE - kamień milowy IEEE

- W chwili obecnej na platformie PC używa się kilkudziesięciu aplikacji pochodzących od Berkeley SPICE, około 40 na MS Windows, kilkanaście w systemach Linux i kilka programów w systemie MacOS.
- Producenci symulatorów komercyjnych starają się rozszerzać oprogramowanie m.in.
   o funkcje analiz statystycznych i obszerne biblioteki elementów.
- W celu poprawy zbieżności modyfikują algorytmy numeryczne, dodają nowe parametry analiz i rozbudowują składnię języka.

- W skład typowego środowiska symulacyjnego wchodzą: edytor schematów, specjalizowany edytor tekstowy, postprocesor graficzny i sam symulator.
- SPICE istnieje już ponad 40 lat, a większość stosowanych w nim algorytmów na ponad 150 lat. Jednym z najmłodszych algorytmów jest algorytm Geara z 1967 r.
- Podstawowa struktura programu oryginalnie zaprojektowana przez Nagela jest ciągle w użyciu.

SPICE

Najważniejsze cele jakie stawiane są przez tego rodzaju oprogramowaniem to:

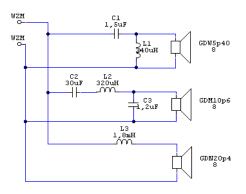
- uzupełnienie (częściowa eliminacja) badań prototypów,
- weryfikacja teorii projektowania na etapie:
  - modeli behawioralnych (opis bloków obwodu za pomocą wyrażeń matematycznych),
  - * makromodeli (bloki obwodu w formie uproszczonych obwodów),
  - * na poziomie tranzystora (symulacja dokładnego modelu),
- możliwość badania właściwości obwodu w różnych temperaturach, przy różnych poziomach zasilania i przy rozrzucie tolerancji,
- możliwość stosowania skomplikowanych modeli.

- Symulacja pozwala na badanie obwodu bez ryzyka uszkodzeń obwodu i projektanta, często umożliwia analizę potencjalnych uszkodzeń (DfT – projektowanie dla celów diagnostycznych).
- Istnieją pewne ograniczenia symulacji, których nieznajomość może prowadzić do błędnych projektów. Najważniejsze z nich to:
  - brak możliwości bezpośredniego wyznaczania wielu punktów równowagi,
  - błędne rozwiązania w analizie DC,
  - * niedokładne rozwiązania w analizie transient,
  - * niedokładne (lub złe) modele elementów.
  - * trudność lub niemożliwość uwzględnienia pewnych zjawisk (np. przesłuchu)
- możliwość badania właściwości obwodu w różnych temperaturach, przy różnych poziomach zasilania i przy rozrzucie tolerancji,
- możliwość stosowania skomplikowanych modeli.

Przykłady

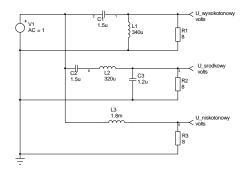
Zwrotnica głośnikowa pokazana na rys. 5 jest zestawem filtrów: dolno-, górno- i środkowoprzepustowego umożliwiającym rozdzielenie sygnału audio ze wzmacniacza na określony typ głośnika.

Rys. 5: Zwrotnica głośnikowa

Przykłady

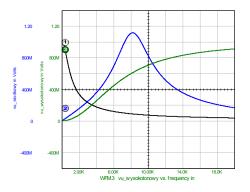
W celu określenia charakterystyk częstotliwościowych układu tworzymy układ pokazany na rys. 6 i przeprowadzamy analizę częstotliwościową (ACSweep).

Rys. 6: Model zwrotnicy głośnikowej w programie ICAP

Przykłady

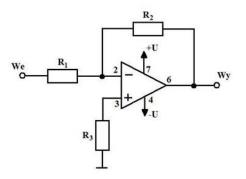
Wynik tej analizy (rys. 7) potwierdza poprawne działanie układu.

Rys. 7: Charakterystyki częstotliwościowe układu z rys. 6

Przykłady

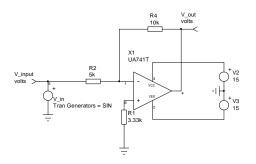
Na rys. 8 przedstawiono wzmacniacz odwracający zrealizowany na wzmacniaczu operacyjnym. Układ powinien wzmacniać sygnał wejściowy $\frac{R_2}{R_1}$ razy i zmieniać jego fazę o 180° .

Rys. 8: Wzmacniacz odwracający

Przykłady

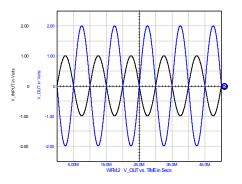
Schemat układu w programie ICAP pokazano na rys. 9. Przy podanych wartościach rezystorów wzmocnienie układu powinno wynosić 2.

Rys. 9: Model wzmacniacza odwracającego w programie ICAP

Przykłady

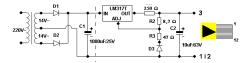
Przebiegi czasowe otrzymane w wyniku analizy transient pokazane na rys. 10 potwierdzają tę zależność.

Rys. 10: Wyniki analizy czasowej układu z rys. 8

Przykłady

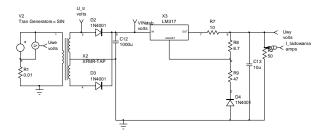
Ładowarka transformatorowa *starego typu* do telefonu Siemens, której schemat pokazano na rys. 11.

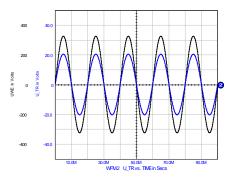
Rys. 11: Ładowarka do telefonu Siemens

Przykłady

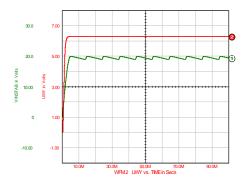
Model obwodu oraz wyniki analizy czasowej otrzymane w środowisku ICAP przedstawiono na rys. 12–15.

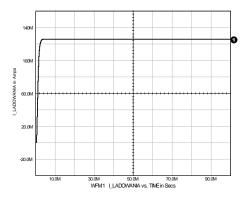
Rys. 12: Model ładowarki do telefonu Siemens w programie ICAP

Rys. 13: Przebiegi czasowe napięcia na wejściu i wyjściu transformatora

Rys. 14: Przebiegi czasowe napięcia na wejściu i wyjściu stabilizatora

Rys. 15: Przebieg czasowy prądu ładowania

- PSpice Student Version Release 9.1 jest darmowym pakietem oprogramowania, który pozwala analizować układy o niewielkich rozmiarach, dzięki czemu użytkownik może zapoznać się z większością możliwości pełnego, komercyjnego pakietu.
- W skład środowiska PSpice Student Version Release 9.1 wchodzą m.in. programy: Schematics, PSpice A/D, Probe.

Schematics

- Program Schematics pozwala narysować schemat projektu, określić rodzaj
  i wartości elementów, sparametryzować elementy do celów optymalizacji oraz określić
  rodzaje analiz.
- Opcje edycyjne umożliwiają zapisywanie stworzonego projektu, jego usuwanie, przenoszenie, zmianę orientacji, wyświetlanie właściwości danego elementu, parametrów danego modelu, wymianę elementów między stronami i znajdowanie ich na schemacie.
- Opcje analiz określają rodzaj i przedziały zmian wartości dla analiz, pozwalają dopisać ścieżki dostępu do bibliotek, ustawić opcje dla Probe, uruchomić Probe, przejrzeć listę połączeń i plik wyjściowy.
- Za pomocą znaczników można na schemacie umieścić punkty podglądu określonych charakterystyk układu. Specjalne opcje umożliwiają przejście do edycji symboli, w których można stworzyć graficzny symbol elementu, opisać jego końcówki, określić nazwę elementu, nazwę modelu, zdefiniować symbol i jego obudowę.

PSpice A/D

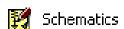
- Program PSpice A/D umożliwia wykonanie różnych symulacji analogowych, cyfrowych i mieszanych sygnałowo układów elektronicznych.
- Obejmują one m.in. analizę stałoprądową, zmiennoprądową, czasową, wrażliwości, Fouriera, tolerancji i temperaturową.
- W procesie obliczeń zostają wykryte błędy wynikające z nieprawidłowego połączenia układu, z braku zdefiniowanych elementów lub błędnych ustawień analiz.

Probe

- Program Probe umożliwia analizę wyników symulacji oraz daje możliwość interaktywnego podglądu interesujących nas charakterystyk.
- Program umożliwia wizualizację przebiegów napięć i prądów w układzie, jak również pozwala wykreślić zmodyfikowane, na drodze dostępnych funkcji arytmetycznych i specjalnych, sygnały.
- W oknie dialogowym można zamienić osie, zmienić ich zakresy i skale, dodać kolejne układy współrzędnych, dodać nowe wykresy i zmienić rodzaje analiz.
- Dodatkowe opcje pozwalają powiększać i zmniejszać wykres lub jego fragmenty.
- Wykorzystanie kursora umożliwia znalezienie szukanej wartości (maksymalnej, minimalnej, czasu narastania itp.).

Podstawy obsługi pakietu PSpice

- W celu utworzenia lub modyfikacji schematu układu elektronicznego uruchamiamy, jak już wiemy z wcześniejszych rozważań, program Schematics.
- Schematics jest graficznym edytorem do rysowania obwodów elektronicznych, pracujący, podobnie jak cały pakiet DesignLab, w środowisku Windows.
- Jest on bardzo wygodny w użyciu i daje możliwość swobodnego przechodzenia do pozostałych programów pakietu.

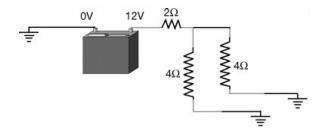
Rys. 16: Ikona programu Schematics

Podstawy obsługi pakietu PSpice

- Pracę z pakietem DesignLab rozpoczyna się od graficznego stworzenia układu, deklaracji jego elementów oraz deklaracji analiz, które mają być wykonane.
- Wszystkie te zadania realizujemy w programie Schematics, z tego też względu zostaje on uruchomiony jako pierwszy.
- Możemy wówczas otworzyć wcześniej stworzony schemat lub narysować metodą przeciągnij i upuść (ang. drag and drop) nowy.
- Program wyposażony jest w bogatą listwę narzędziową. Szczegółowe omówienie menu i ikon znajduje się w pracy [Krol:2009].
- Do uruchomienia znacznej części poleceń menu istnieją wygodne skróty klawiszowe i ikony listwy narzędziowej.
- Po narysowaniu schematu należy określić jaki typ analizy numerycznej ma być przeprowadzony i zdefiniować jej parametry. Służy do tego opcja Analysis Setup z menu Analysis lub odpowiednia ikona.

Podstawy obsługi pakietu PSpice

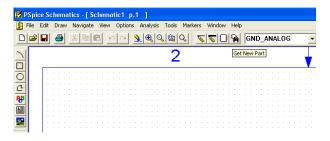
Rozpatrzony zostanie układ pokazany na rys. 17.

Rys. 17: Prosty układ elektryczny

Podstawy obsługi pakietu PSpice

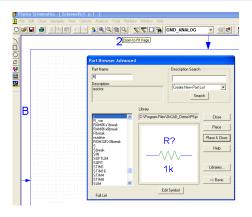
Otwieramy okno główne Schematics i klikamy w ikonę Get New Part (rys. 18).

Rys. 18: Fragment okna głównego Schematics z klikniętą ikoną Get New Part

Podstawy obsługi pakietu PSpice

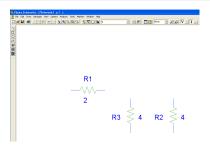
W efekcie otwiera się okno wyboru elementu pokazane na rys. 19.

Rys. 19: Okno wyboru elementu

Podstawy obsługi pakietu PSpice

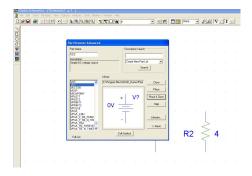
- Wybieramy rezystor R, dwukrotnie klikamy przycisk Place i następnie przycisk Place & Close.
- Rozmieszczamy oporniki odpowiednio je obracając (używając np. skrótu klawiszowego CTRL-R) i ustawiamy wartości rezystancji (klikając w domyślną wartość 1k i zmieniając ją na pożądaną). Efekt tych działań pokazano na rys. 20.

Rys. 20: Fragment okna Schematics z rezystorami

Podstawy obsługi pakietu PSpice

Ponownie klikamy w ikonę Get New Part i tym razem na schemacie umieszczamy źródło napięcia stałego VDC (rys. 21),

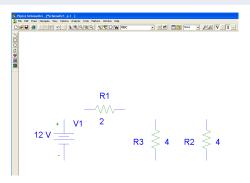

Rys. 21: Okno wyboru elementu VDC

Podstawy obsługi pakietu PSpice

ustawiamy jego wartość (rys. 22) 1.

¹Na schemacie z rys. 22 jest pewien celowo wprowadzony błąd, który wyjaśnimy w dalszej części rozdziału.

Rys. 22: Fragment okna Schematics z rezystorami i źródłem

Podstawy obsługi pakietu PSpice

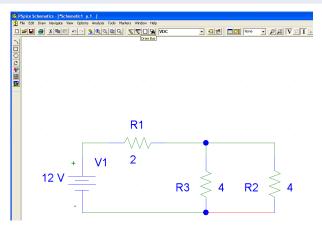
Kolejnym krokiem jest połączenie elementów idealnym przewodem. Do tego celu wykorzystujemy polecenie Draw Wire klikając np. na odpowiednią ikonę (rys. 23).

Rys. 23: Fragment okna głównego Schematics z kliknietą ikoną Draw Wire

Podstawy obsługi pakietu PSpice

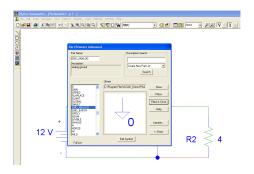
W efekcie tych działań otrzymujemy schemat pokazany na rys. 24.

Rys. 24: Fragment okna Schematics ze schematem obwodu

Podstawy obsługi pakietu PSpice

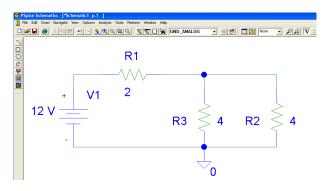
Ponieważ każdy schemat musi zawierać węzeł odniesienia (masy) ponownie klikamy w ikonę Get New Part, wybieramy element GND_ANALOG (rys. 25)

Rys. 25: Okno wyboru elementu GND_ANALOG

Podstawy obsługi pakietu PSpice

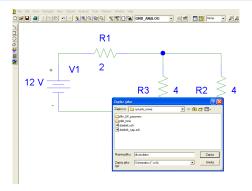
i dołączamy go do dolnego węzła układu (rys. 26).

Rys. 26: Fragment okna Schematics z końcowym schematem

Podstawy obsługi pakietu PSpice

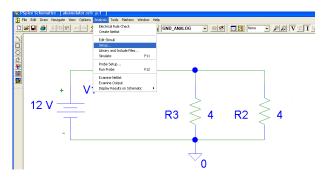
- Przed uruchomieniem musimy nagrać (rys. 27) swój projekt.
- Należy podkreślić, że nazwy nie mogą zawierać znaków specjalnych, odstępów i polskich znaków.

Rys. 27: Fragment okna Schematics z otwartym oknem dialogowym zapisu

Podstawy obsługi pakietu PSpice

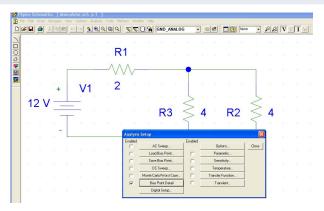
Następnie wchodzimy w opcje Analysis Setup (rys. 28),

Rys. 28: Fragment okna Schematics z zaznaczoną pozycją menu Analysis Setup

Podstawy obsługi pakietu PSpice

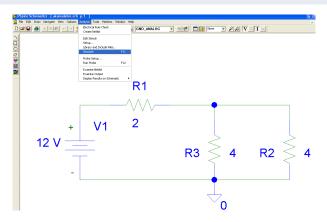
sprawdzamy zaznaczone opcje symulacji (ponieważ przeprowadzamy analizę stałoprądową a zatem zaznaczone powinno być Bias Point Detail) (rys. 29)

Rys. 29: Fragment okna Schematics ze schematem i oknem Analysis Setup

Podstawy obsługi pakietu PSpice

i uruchamiamy symulację (rys. 30).

Rys. 30: Fragment okna Schematics z zaznaczoną pozycją menu Analysis Simulate

Podstawy obsługi pakietu PSpice

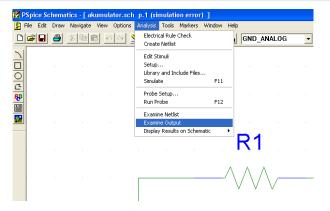
Na belce okna pojawia się komunikat simulation error (rys. 31).

Rys. 31: Fragment okna Schematics z komunikatem o błędzie

Podstawy obsługi pakietu PSpice

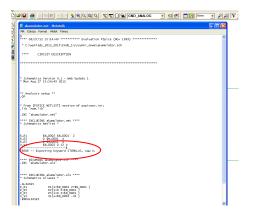
W celu identyfikacji błędu otwieramy plik wyjściowy np. poprzez opcję menu Analysis Examine Output (rys. 32).

Rys. 32: Fragment okna Schematics z zaznaczoną pozycją menu Analysis Examine Output

Podstawy obsługi pakietu PSpice

Analizując otwarty plik wyjściowy (rys. 33)

Rys. 33: Fragment okna tekstowego z plikiem wyjściowym

Podstawy obsługi pakietu PSpice

zauważamy, że problem dotyczy źródła napięcia (rys. 34). Jednostka V nie jest *przyklejona* do wartości, ale poprzedzona odstępem, co jest błędem.

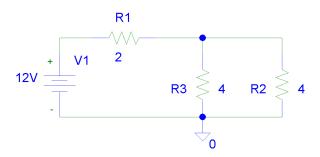
V_V1 \$N_0002 0 12 V

ERROR -- Expecting keyword STIMULUS, saw V.

Rys. 34: Powiększony fragment okna tekstowego z informacją o błędzie

Podstawy obsługi pakietu PSpice

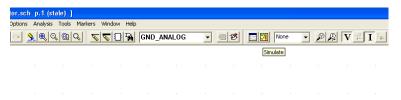
Poprawiony schemat pokazano na rys. 35.

Rys. 35: Fragment okna Schematics z poprawionym schematem

Podstawy obsługi pakietu PSpice

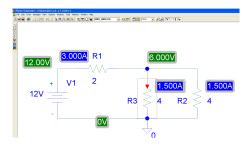
Ponownie uruchamiamy symulację, np. poprzez kliknięcie odpowiedniej ikony (rys. 36) i po wykonaniu analizy na schemacie wyświetlone zostają informacje o napięciach (zielone etykiety) i płynących prądach (niebieskie etykiety),

Rys. 36: Fragment okna głównego Schematics z klikniętą ikoną Simulate

Podstawy obsługi pakietu PSpice

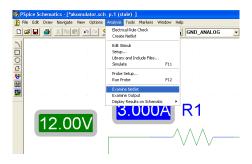
co pokazano na rys. 37. Kliknięcie w odpowiednią etykietę napięcia wyświetla przerywaną linię wskazującą na węzeł schematu, którego dotyczy dana wartość, kliknięcie na etykietę prądu sprawia, że na schemacie pojawia czerwona strzałka wskazująca na kierunek, w jakim płynie prąd w gałęzi.

Rys. 37: Fragment okna głównego Schematics z wynikami symulacji

Podstawy obsługi pakietu PSpice

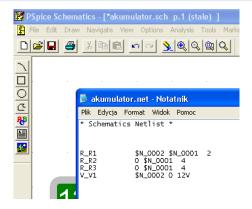
Uruchomienie opcji Analysis Examine Netlist (rys. 38)

Rys. 38: Fragment okna Schematics z zaznaczoną pozycją menu Analysis Examine Netlist

Podstawy obsługi pakietu PSpice

pozwala przeanalizować np. w jaki sposób w programie PSpice ponumerowano i oznaczono węzły oraz elementy (rys. 39).

Rys. 39: Fragment okna tekstowego z plikiem wejściowym zawierającym informacje o elementach i węzłach

Podstawy obsługi pakietu PSpice

Wykorzystując opcję menu Analysis Examine Output możemy z pliku wyjsciowego odczytać inne wyniki np. moc (rys. 40).

Rys. 40: Fragment okna tekstowego z plikiem wyjściowym